

La noi, tot anul...

Flavius Laurian Duverna

La noi, tot anul...

La noi, primăvara revine
Cu-alai de har fermecător
Parcă din cer scoborător,
Și zilele-s de soare pline
Și nopți cu lună și senine,
Un splendid, măreț decor
Toate mărind pe Creator,
Căci binecuvântări divine
El toarnă-n daruri tuturor.

La noi când vara se arată
Cu freamătul de muncitori
În truda lor de-agricultori
Pentru recolta cea bogată
Ce cu iubire e-așteptată,
Sunt zile de-aur în comori
Prilej de scumpe sărbători,
Ce le trăiește lumea toată
Atât de des, de-atâtea ori.

Și când toamna, se ivesc
Care gemând de bogății,
Și din livezi și din podgorii
Și inimi multe, înveselesc
Prin roadele ce dăruiesc,
Prefac zilele-n... bucurii -
De la munți pân-la câmpii,
Și satele-n cântec vuiesc
De-atât noian de veselii.

Și ce frumoase sunt la noi
Acele zile dulci de toamnă
Cu mirajul ce te îndeamnă,
Să mai privești, iar înapoi
Când muncile erau în toi -
Și gânduri zburau în taină
Spre anotimpul de iarnă! -
Căci totul, e frumos la noi
De știi iubirea ce înseamnă.

La noi tot anul de privești

Cum anotimpuri trec și vin
Și toate-ți lasă un suspin,
Parcă ai vrea să-ntinerești
Deloc să nu îmbătrânești,
Pe-al gliei cuget mai senin
Speranța crește pe deplin,
În cuvintele Dumnezeeești
Rostite-n harul sfânt Divin.

Flavius Laurian Duverna
18 august 2014